

[Kirsten Madsen]

skibsregister. Dette sammenholdt med en eventuel justering på besætningsplan samt undersøgelser af mulighederne for afgiftslettelser er meget, meget store spørgsmål, som kræver virkelig omhyggelige overvejelser.

Fremskridtspartiet vil i et kommende udvalgsarbejde gå ind i disse overvejelser med en positiv indstilling til det af industriministeren i redegørelsen anførte.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti takker ministeren for redegørelsen, og som vi har hørt af debatten, har der jo været stof til megen snak, og det er da klart, fordi man står med nogle forskellige synspunkter, afhængig af, om man måske selv arbejder i det erhverv, om man ejer noget i det erhverv. Og så er der alle os andre.

Vi har hørt meget om, at det er et meget stort eksporterhverv, det tredjestørste. Vi har hørt noget om, hvor vigtigt det er. Vi er gået helt tilbage til vikingetiden, vi er næsten helt stolte over vor skibsfartstradition, og det har vi også grund til. Men når vi i Kristeligt Folkeparti ser på vores skibsfart, så må vi også konstatere, at nok kan vi have nogle ønsker og nogle drømme, men der er også en barsk realitet, en barsk virkelighed, som vi bliver nødt til at træffe en beslutning om, enten vi kan lide det eller ej. Vi ved, at der er nogle store problemer – jeg skal ikke nævne det hele, fordi meget har været sagt om det – og der er nævnt nogle mulige løsninger.

Vi har tidligere igennem årene herinde drøftet dansk skibsfart, og hvad vi kunne gøre. Der er f.eks. nævnt noget om besætningen – man må jo ikke længere sige bemanningen, det hedder besætning nu. Her har jeg tidligere givet udtryk for, at selvfølgelig kan man blive tvunget til at gå ned i antal og have færre om bord på skibene. Men i dag har vi ikke berørt det, som vi tidligere har været inde på, nemlig at det også er et spørgsmål om arbejdsforholdene om bord. Jeg har ikke selv været ude at sejle, men jeg kunne forestille mig, hvordan det vil være, hvis der er meget få om bord – noget med arbejdsmiljøet, noget med at have mulighed for at snakke med hinanden i fritiden.

Det er sådan nogle ting, man kunne ønske sig, men som de barske realiteter måske økonomisk sætter nogle grænser for. Men når man

skal tale om, hvor mange der skal være på et skib, synes jeg også, man må have nogle af de aspekter ind. Det gælder også for os, når vi drøfter det i udvalgene. Vi skal bare tage stilling ud fra, at dette antal er anerkendt, men så siger måske Sømandsforbundet, at der skal være så og så mange. Hvad er egentlig det realistiske her? Hvilke konsekvenser får det?

Så kan man blive tvunget til at sige: Jamen det er umuligt at klare sig, hvis ikke man kan gå ned på et ganske bestemt antal. Men jeg mener, det er meget vigtigt, at man får set på de spørgsmål, fordi man jo nok kan forestille sig, at alt bliver teknik, og at man kan sejle med meget få. Men hvad så, hvis teknikken svigter og sådan nogle ting? Jeg forstår godt, at der kan være nogle argumenter for og imod.

Der er også blevet talt om, at man skal have fremmede søfolk om bord. Vi hørte noget om, at de skulle ikke have ret mange penge for det.

Vi er helt klar over, at dette pres, som kommer fra den tredje verden, hvor man kan sejle meget, meget billigt, måske også kan betyde, at der bliver en forringelse. Jeg tør ikke sige det, jeg kender igen ikke så meget til det, men man kunne forestille sig det. Og så kan man jo sige, at hvis man ønsker at bevare det danske sømandserhverv, så må man også sikre sig, at disse mennesker får samme rimelige vilkår, som vi andre ønsker at få.

Derfor mener jeg, at mange af disse ting, som vi skal tage stilling til i den kommende tid – også om et internationalt skibsregister i Danmark – er muligheder, som er lagt op til drøftelse, og som jeg ikke mener man kan afvise ved at sige, at det er ganske umuligt, og det vil få de og de konsekvenser. Man bliver nødt til at tage det op og drøfte det og se på, hvordan vi kan få det til at fungere.

Her forventes det da også, at man f.eks. fra erhvervsside vil gå ind i et samarbejde og ikke bare afviser og siger, at der er slet ingen muligheder. Man må også fra rederierhvervets side gå ind i et samarbejde og se på, hvilke muligheder der ligger. For jeg tror, at vi alle sammen er interesseret i at bevare de stolte traditioner, som vi taler om, og bevare et konkurrencedygtigt erhverv. Og så må man prøve at sætte nogle af sine krav til side og gå ind i et samarbejde med det formål, at vi opnår nogle resultater.